Θόδωρος Μαράκης

“Αφού ο πόλεμος άρχισε, είναι αδιανόητο να τον αποφύγεις. Πρέπει να πας στον πόλεμο και να κάνεις τη δουλειά του σοσιαλιστή”
Λένιν
(Άπαντα τ. 26 σελ 35 “Σύγχρονη Εποχή”)

Η έναρξη του Ελληνοϊταλικού πολέμου βρίσκει το ΚΚΕ αποδεκατισμένο η δικτατορία του Μεταξά είχε καταφέρει σοβαρά πλήγματα στο κόμμα και τα μέλη του. Από τον “Ριζοσπάστη” 29/10/2011 μεταφέρουμε ενδεικτικά μερικά στοιχεία: *“Σε 45 000 υπολογίζονται οι κομμουνιστές, μέλη και οπαδοί του ΚΚΕ και σε 2 000 περίπου οι μόνιμοι κρατούμενοι και εξόριστοι.”*

“Ως προς τις συνθήκες διαβίωσης των κρατουμένων της περιόδου αυτής, είναι χαρακτηριστικό ότι από στερήσεις πέθαναν 64... Υπέστησαν διασάλευσιν των φρένων από τα κακουχίας και τα βασανιστήρια, 11 εις Ακροναυπλία και 5 εις Άγιον Ευστράτιον και εις άλλους τόπους φυλακίσεως και εξορίας 100 άτομα, ενώ ησθένησαν εξ άλλων νόσων 500 και πλέον άτομα.”

Στα χρόνια της Μεταξικής δικτατορίας περισσότερα από 80 000 άτομα βασανίστηκαν με σκοπό να υπογράψουν “δήλωση μετανοίας”.
Η δικτατορία κατάφερε να σχηματίσει από στελέχη που είχαν λυγίσει και είχαν πλέον περάσει στην υπηρεσία της ασφάλειας και των μυστικών υπηρεσιών του Μανιαδάκη χαφιέδικη “Προσωρινή Διοίκηση”, που εμφανιζόταν ως το καθοδηγητικό όργανο του ΚΚΕ και μάλιστα εξέδιδε εφημερίδα με τον τίτλο του “Ριζοσπάστη” πετυχαίνοντας έτσι να αποπροσανατολίσει για ένα διάστημα τα στελέχη, μέλη και οπαδούς του κόμματος, μέχρι και τον Ζαχαριάδη. Φυλακισμένος στην Κέρκυρα και μεταφέρθηκε στα μπουντρούμια της ασφάλειας στην Αθήνα πριν την έναρξη του πολέμου.

Την ίδια περίοδο και αφού είχαν συλληφθεί σχεδόν όλα τα μέλη της ΚΕ και του ΠΓ, και ο

Ζαχαριάδης, ομάδα στελεχών του κόμματος, που δεν είχαν συλληφθεί, συγκρότησαν καθοδηγητικό κομματικό κέντρο το οποίο ονομάστηκε και έτσι έμεινε γνωστό “Παλαιά Κεντρική Επιτροπή” και είχαν καταφέρει να εκδίδουν σε παράνομο τυπογραφείο το “Ριζοσπάστη”. Η χαφιέδικη “Προσωρινή Διοίκηση” κατάγγειλε την “Παλιά Κεντρική Επιτροπή” σαν “χαφιέδικη σφηκοφωλιά” για να απαξιώσει το ρόλο της και να δημιουργήσει σύγχυση και αμφιβολίες στο κόμμα και τους οπαδούς. Το καθεστώς ένοιωθε τόσο αδύναμο κοινωνικά που φοβόταν την δυνατότητα επιρροής ακόμα και του διαλυμένου ουσιαστικά ΚΚΕ!!

Η κήρυξη του πολέμου δημιούργησε στις μάζες ένα κύμα εθνικισμού και πατριωτισμού, έχοντας αυταπάτες για τον πραγματικό χαρακτήρα του πολέμου, σύμφωνα με άλλες μαρτυρίες όχι στην πλειοψηφία του λαού. Οι λαϊκές μάζες έχοντας ζήσει για τέσσερα (4) χρόνια με τις φασιστικές μεθόδους του Μέταξα πήγαν στο μέτωπο για να παλέψουν για τις ελευθερίες τους, ο πόλεμος τους έδινε την δυνατότητα να μπουν στο πολιτικό πεδίο, και ενστικτωδώς καταλάβαιναν ότι νικώντας τον Ιταλικό φασισμό δημιουργούσαν και τις συνθήκες πτώσης του δικτατορικού καθεστώτος της 4ης Αυγούστου.

Μέσα σ’ αυτές τις συνθήκες ήρθε το πρώτο γράμμα του Ζαχαριάδη το οποίο αξιοποίησε το αιματοβαμμένο δικτατορικό καθεστώς, γιατί εξυπηρετούσε πλήρως τα συμφέροντά του, γιατί ήταν, είναι και θα μείνει στην ιστορία μνημείο σωβινισμού, σοσιαλπατριωτισμού και δουλικής στάσης απέναντι, όχι σ’ ένα φιλελεύθερο αστικό καθεστώς, αλλά πολύ χειρότερα, απέναντι σ’ ένα στυγνό δικτατορικό καθεστώς. Ένα γράμμα που είναι κραυγαλέα αντίθετο με τις μπολσεβίκικες επαναστατικές παραδόσεις και με την πλούσια σε γραπτά κληρονομιά του Λένιν, για τον χαρακτήρα των πολέμων στην ιμπεριαλιστική εποχή και για την στάση των επαναστατών στον πόλεμο.

Δυστυχώς υπάρχουν σήμερα στη χώρα μας οργανώσεις της Αριστεράς που το προβάλλουν σαν το κείμενο που έβαλε τις βάσεις για την μεγάλη εποποιία της αντίστασης ΕΑΜ-ΕΛΑΣ. Πράγμα που δεν έχει να κάνει με τις πραγματικές αιτίες του έπους της αντίστασης, αλλά δεν είναι το θέμα μας στο παρόν άρθρο το οποίο γράφεται για να αντιμετωπίσει το λάθος των ως άνω οργανώσεων.

Το γνωστό πρώτο ανοιχτό γράμμα του Ν. Ζαχαριάδη είναι το εξής:

> «Προς το λαό της Ελλάδας

Ο φασισμός του Μουσολίνι χτύπησε την Ελλάδα πισώπλατα, δολοφονικά και ξετσίπωτα με σκοπό να την υποδουλώσει και εξανδραποδίσει. Σήμερα όλοι οι Έλληνες παλαίβουμε για τη λευτεριά, την τιμή, την εθνική μας ανεξαρτησία. Η πάλη θα είναι πολύ δύσκολη και πολύ σκληρή. Μα ένα έθνος που θέλει να ζήσει πρέπει να παλεύει, αψηφώντας τους κινδύνους και τις θυσίες. Ο λαός της Ελλάδας διεξάγει σήμερα έναν πόλεμο εθνικοαπελευθερωτικό, ενάντια στο φασισμό του Μουσολίνι. Δίπλα στο κύριο μέτωπο και Ο ΚΑΘΕ ΒΡΑΧΟΣ, Η ΚΑΘΕ ΡΕΜΑΤΙΑ, ΤΟ ΚΑΘΕ ΧΩΡΙΟ, ΚΑΛΥΒΑ ΜΕ ΚΑΛΥΒΑ, Η ΚΑΘΕ ΠΟΛΗ, ΣΠΙΤΙ ΜΕ ΣΠΙΤΙ, ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΦΡΟΥΡΙΟ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ.

Κάθε πράκτορας του φασισμού πρέπει να εξοντωθεί αλύπητα. **Στον πόλεμο αυτό που τον διευθύνει η κυβέρνηση Μεταξά, όλοι μας πρέπει να δόσουμε όλες μας τις δυνάμεις, δίχως επιφύλαξη. Έπαθλο για τον εργαζόμενο λαό και επιστέγασμα για το σημερινό του αγώνα, πρέπει να είναι και θα είναι, μια καινούργια Ελλάδα της δουλιάς, της λευτεριάς, λυτρωμένη από κάθε ξενική ιμπεριαλιστική εξάρτηση, μ' ένα πραγματικά παλλαϊκό πολιτισμό.**

Ολοι στον αγώνα, ο καθένας στη θέση του και η νίκη θάναι νίκη της Ελλάδας και του λαού της. Οι εργαζόμενοι όλου του κόσμου στέκουν στο πλευρό μας.

Αθήνα 31 του Οκτώβρη 1940

Νίκος Ζαχαριάδης
Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΚΕ». (Υπογρ δική μας)

Γράψαμε πιο πάνω σκληρές κουβέντες γι' αυτό είμαστε υποχρεωμένοι να αποδείξουμε την ορθότητά τους. Παίρνοντας το γράμμα σημείο προς σημείο. Ξεκινάμε με το αρχικό σημείο όπου ανακριβώς διατυπώνει με δραματικές εκφράσεις που αποβλακώνουν και αποπροσανατολίζουν τις λαϊκές μάζες από τα ταξικά τους συμφέροντα και τα επαναστατικά καθήκοντα του ΚΚΕ και εξαγνίζουν το αιματοβαμμένο καθεστώς της Μεταξικής δικτατορίας παρουσιάζοντάς το σαν θύμα, ότι: **Ο φασισμός του Μουσολίνι χτύπησε την Ελλάδα πισώπλατα, δολοφονικά και ξετσίπωτα…"** (Το ξετσίπωτα σημαίνει χωρίς τσίπα, αν είναι δυνατόν να γράφονται από το ΓΓ του ΚΚΕ τέτοιες ηθικολογίες για τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο!!! Αλλά την αλήθεια πάνω σ' αυτό την παίρνουμε από την ανάλυση του "Ριζοσπάστη" 4/8/2013 όπου μας πληροφορεί ότι:

> “Η επιβολή της μοναρχοφασιστικής δικτατορίας, βέβαια, δεν ήταν μονάχα μια απόφαση του Γεωργίου Β’ και του Μεταξά, ούτε έγινε για να «σωθεί η χώρα» από τους κομμουνιστές. **Ήταν απόφαση των κύριων πολιτικών εκφραστών της αστικής τάξης, με βαθύτερα αίτια και είχε σκοπό να εξυπηρετήσει τα συνολικά της συμφέροντα, τόσο τα εσωτερικά όσο και τις ανάγκες που προέκυπταν από τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο που βρισκόταν προ των θυρών.** Το δικό τους ρόλο είχαν και οι Άγγλοι ιμπεριαλιστές, με τους όποιους είχε «στενές σχέσεις» το ελληνικό κεφάλαιο.”(υπογρ. δική μας)

Είναι φανερό ότι η δικτατορία του Μεταξά επιβλήθηκε και για να προετοιμάσει την Ελλάδα για τον πόλεμο. Άρα γνώριζε πολύ καλά τι θα συνέβαινε, γνώριζε πολύ καλά τα σχέδια του συνάδελφου και συναγωνιστή φασίστα Μουσολίνι και μάλιστα ανήμερα της Παναγίας το 15αυγουστο τορπίλισαν την “Έλλη”. Και μάλιστα ήταν γνωστό ότι οι ιταλικές μεραρχίες ήταν αποβιβασμένες στην Αλβανία, ότι στα σχέδια του άξονα ήταν να κυκλώσει και να καταλάβει τα πετρέλαια της Μέσης Ανατολής. Ήταν γνωστό επίσης ότι απ’ όταν κηρύχθηκε η δικτατορία κύριο μέλημά της ήταν ΄”εθνική άμυνα” και γι αυτό τον σκοπό γινόταν αναγκαστικός έρανος, οι εργατική τάξη έδωσε αρκετά μεροκάματα γι αυτόν, όπως είναι γνωστά τα σκάνδαλα πάνω σ’ αυτό το θέμα που συνοψιζόταν στην σκωπτική φράση “Υπέρ της αεροπορίας”!! Τ’ελος πάντων είναι γνωστά τα οχυρωματικά έργα στο Ρούπελ!!

Ήταν γνωστό επίσης ότι ο Μεταξάς και η αστική τάξη έχοντας συνταχθεί στο στρατόπεδο του Αγγλο-Γαλλικού ιμπεριαλισμού είχαν συμφωνίες για συμμετοχή στο μοίρασμα της λείας στο τέλος του πολέμου, Δωδεκάνησα, Νότια Αλβανία (Β. Ήπειρος), ανατολική Θράκη κ.α που εμπεριέχονταν στις μυστικές συμφωνίες, τις οποίες όφειλε το ΚΚΕ και ο Ζαχαριάδης να ζητάνε την αποκάλυψή τους, πράγμα που θα αποδείκνυε ότι δεν ήταν σε καμία περίπτωση δήθεν αμυνόμενο το καθεστώς της 4ης Αυγούστου!! Και η ιμπεριαλιστική στάση του καθεστώτος και της αστικής τάξης που το στήριζε, φάνηκε όταν νικώντας τους Ιταλούς δεν σταμάτησαν στα σύνορα, δεν ζήτησαν ειρήνη χωρίς προσαρτήσεις, αλλά προχώρησαν στην κατάληψη της Αλβανίας!!

Αλλά ας δούμε και την άποψη του Λένιν πάνω στο ζήτημα:

“Ο Πλεχάνωφ λέει παρακάτω ο Λένιν, κάνει κριτική σ’ εκείνους τους συντρόφους που υποστηρίζουν ότι δεν πρέπει να εξετάζουμε ποιος επιτέθηκε πρώτος. ***[…]ο σημερινός πόλεμος δεν είναι τυχαίο γεγονός που εξαρτιέται απ’ αυτή ή την άλλη επίθεση, αλλά προετοιμάστηκε απ’ όλες τις συνθήκες ανάπτυξης της αστικής κοινωνίας.”*** (τ

26 σελ 25 υπογρ δική μας)

Και παρακάτω επιμένει σ' αυτό γράφοντας:

"Όλη η οικονομική και διπλωματική ιστορία των τελευταίων δεκαετιών δείχνει πως και οι δυο ομάδες των εμπολέμων εθνών προετοίμαζαν συστηματικά ένα τέτοιο πόλεμο.

Το ζήτημα ποία ομάδα άρχισε πρώτη τις πολεμικές επιχειρήσεις ή κήρυξε πρώτη τον πόλεμο δεν έχει καμιά σημασία για τον καθορισμό της τακτικής των σοσιαλιστών. Οι φράσεις …., για αμυντικό πόλεμο κτλ, αποτελούν και από τη μια και από την άλλη πλευρά καθαρή εξαπάτηση του λαού." (!!! ο π σελ 162)

Είναι πολύ σημαντικό λοιπόν να καταλάβουμε σε σχέση με τον πόλεμο και μάλιστα και τον ελληνο-ιταλικό ότι:

"Ο πόλεμος δεν είναι κάτι τυχαίο, δεν είναι "αμάρτημα" όπως νομίζουν οι χριστιανοί παπάδες (που κηρύσσουν τον πατριωτισμό, τον ανθρωπισμό και την ειρήνη όχι χειρότερα από τους οπορτουνιστές), **αλλά μια αναπόφευκτη βαθμίδα του καπιταλισμού, μια μορφή της καπιταλιστικής ζωής εξ ίσου φυσιολογική όπως και η ειρήνη.** *Ο πόλεμος των ημερών μας είναι πόλεμος των λαών.* **Από την αλήθεια αυτή δεν βγαίνει το συμπέρασμα ότι πρέπει να τραβάμε όπου μας πάει το "λαϊκό" ρεύμα του σωβινισμού,** *αλλά ότι και και σε περίοδο πολέμου και στον πόλεμο και στα στρατιωτικά ζητήματα* **εξακολουθούν να υπάρχουν και να εκδηλώνονται οι ταξικές αντιθέσεις** *που κατασπαράζουν τους λαούς."* (οπ π σελ 41 υπογρ δική μας)

Είναι καθαρό ότι το γράμμα του Ζαχαριάδη είναι σε κατάφωρη αντίθεση με τις αρχές του Μαρξισμού-Λενινισμού, όσο αφορά το θέμα του πολέμου. Καλύπτει την αστική τάξη και τη δικτατορία της και την βοηθάει να εξαπατήσει τις Λαϊκές μάζες ότι ο πόλεμος που διεξήγε δεν ήταν ενταγμένος σε ιμπεριαλιστικό στρατόπεδο, δεν είχε ιμπεριαλιστικά χαρακτηριστικά ήταν αμυντικός και μάλιστα όπως το γράμμα μας αποκαλύπτει παρακάτω εθνικοαπαλευθερωτικός, πράγμα που το διέψευσε όπως και προηγούμενα αναφέραμε η προέλαση του στρατού στην Αλβανία!!!

Μνημείο εξαπάτησης του λαού και πλήρους υποταγής στη αστική τάξη η παρακάτω φράσεις του γράμματος:

"Σήμερα όλοι οι Έλληνες παλαίβουμε για την λευτεριά….Ο λαός της Ελλάδας διεξάγει σήμερα έναν πόλεμο εθνικοαπελευθερωτικό, ενάντια στο φασισμό του Μουσσολίνι." (!!!!)

Θέμα πρώτο δεν ήταν όλοι οι Έλληνες, οι κομμουνιστές σάπιζαν στις φυλακές και τα ξερονήσια και όταν ζήτησαν να πάνε να πολεμήσουν ο Μεταξάς και η αστική τάξη, που δεν ξεχνά να υπερασπίζεται τα ταξικά της συμφέροντα και στις περιόδους πολέμου δεν τους το επέτρεψε, γιατί γνωρίζει καλά ότι οι ταξικές αντιθέσεις προσωρινά αμβλύνονται με την έναρξη του πολέμου για να επιστρέψουν ιδιαίτερα οξυμένες μετά από λίγο δημιουργώντας επαναστατικές συνθήκες. Δεν ήταν όλοι οι Έλληνες γιατί τα τέκνα των αστών δεν πήγανε να πολεμήσουν ήταν στα γραφεία, ουσιαστικά δεν πολέμησαν, δεν έβγαλαν ψείρες ούτε τους κόψανε χέρια -πόδια από κρυοπαγήματα!!

Πάνω σ' αυτό ο Λένιν έγραφε:

"Η μεγάλη δυστυχία που φέρνει στις μάζες ο πόλεμος δεν μπορεί παρά να δημιουργήσει επαναστατικές διαθέσεις και κινήματα, ..." (Όπ π σελ 163)

Πράγμα που επαληθεύτηκε και στον 1ο και στον 2ο παγκόσμιο πόλεμο.

Θέμα δεύτερο για ποια λευτεριά πάλευε ο λαός κάτω από το ανελεύθερο καθεστώς της δικτατορίας, την ανάγκη αυτής της λευτεριάς την ξέχασε ο Ζαχαριάδης!! Θέμα τρίτο για να ήταν"πόλεμος εθνικοαπελευθερωτικός ενάντια στο φασιστικό καθεστώς του Μουσσολίνι" χρειάζονταν η συνέχιση της πάλης ενάντια στο δικτατορικό καθεστώς-φασιστικών μεθόδων- της 4ης Αυγούστου, ενάντια στο "λαϊκό" ρεύμα του εθνικισμού, ένας εθνικισμός βέβαια που δεν είχε να κάνει με αυτόν του Μεταξά και της αστικής τάξης. Πώς θα δίνονταν αυτή η μάχη θα εξηγήσουμε παρακάτω χωρίς σεχταρισμούς και υπεραριστερές κορόνες!

Αντί γι αυτό ο Ζαχαριάδης ξετσίπωτα συνιστά στους κομμουνιστές βασικά και στο Λαό:

"Στον πόλεμο αυτόν που τον διευθύνει η κυβέρνηση Μεταξά, όλοι μας πρέπει να δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις, ***δίχως επιφύλαξη."***

Το καθεστώς της κυβέρνησης Μεταξά-είχε πεθάνει ο Μεταξάς- όταν **δίχως καμία επιφύλαξη παρέδωσαν τους κομμουνιστές όλων των τάσεων στους φασίστες του Χίτλερ-Μουσολίνι!!!**

Και συνεχίζει τον άθλιο πολιτικό του κατήφορο καλλιεργώντας αυταπάτες ότι:

"Έπαθλο για τον εργαζόμενο λαό και επιστέγασμα για το σημερινό του αγώνα, πρέπει να είναι και ***θα είναι, μια καινούργια Ελλάδα της δουλιάς, της λευτεριάς, λυτρωμένη από κάθε ξενική ιμπεριαλιστική εξάρτηση, μ' ένα πραγματικά παλλαϊκό***

πολιτισμό.”

Δεν είναι δυνατό να μετρήσει κανείς πόσο μακριά θα ήταν από την πραγματικότητα η παραπάνω θέση του Ζαχαριάδη! Αν -ιστορική αφαίρεση- είχαμε νίκη και όχι ήττα το δικτατορικό καθεστώς θα ενισχύονταν και θα έπαιρνε αρκετό χρόνο ζωής σε βάρος του εργαζόμενου λαού, που θα συνέχιζε να στερείται των πολικών και συνδικαλιστικών του ελευθεριών. Και ασφαλώς θα συνεχίζονταν η ιμπεριαλιστική εξάρτηση. Κατά συνέπεια δεν θα ήταν όπως ισχυρίζεται το γράμμα “νίκη της Ελλάδας και του λαού της” αντίθετα θα ήταν μια σοβαρή και ανυπολόγιστη ήττα!!!

Δηλαδή τι μας λέτε, έπρεπε να πούμε στους Ιταλούς περάστε; Ο Λένιν πριν από εμάς έχει δώσει την απάντηση:

> “Η άρνηση της στρατιωτικής υπηρεσίας, η απεργία ενάντια στον πόλεμο κτλ, δεν είναι παρά ανοησία, ανίσχυρο και άνανδρο όνειρο άοπλου αγώνα ενάντια στην εξοπλισμένη αστική τάξη, πόθος για εκμηδένιση του καπιταλισμού χωρίς σκληρό εμφύλιο πόλεμο ή μια σειρά πολέμους. Η προπαγάνδα της ταξικής πάλης και στο στρατό είναι χρέος του κάθε σοσιαλιστή, η δουλιά που αποβλέπει στη μετατροπή του πολέμου των λαών σε εμφύλιο πόλεμο είναι η μοναδική σοσιαλιστική δουλιά στην εποχή της ιμπεριαλιστικής ένοπλης σύγκρουσης της αστικής τάξης όλων των εθνών.”

Γιατί;

> “Η προλεταριακή σημαία του εμφυλίου πολέμου αύριο,….θα συγκεντρώσει γύρω της όχι μόνο εκατοντάδες χιλιάδες συνειδητούς εργάτες, μα και εκατομμύρια εξαπατημένους από το σωβινισμό μισοπρολετάριους και μικροαστούς, που οι φρίκες του πολέμου, όχι μόνο δεν θα τους τρομάζουν και δεν θα τους αποβλακώνουν, αλλά και θα τους διαφωτίζουν, θα τους διδάσκουν, θα τους ξυπνούν, θα τους οργανώνουν, θα τους ατσαλώνουν και θα τους προετοιμάζουν για τον πόλεμο ενάντια στην αστική τάξη της “δικής τους”χώρας και των “ξένων” χωρών.” (Οπ. π. σελ. 41-42)

Ο Λένιν και οι μπολσεβίκοι όταν ξέσπασε ο 1ος παγκόσμιος δεν παρασύρθηκαν από των

εθνικισμό των καθυστερημένων πολιτικά εργατών αγροτών και μικροαστών, κατήγγειλαν τον πόλεμο και την ιμπεριαλιστική πολιτική του τσάρου. Παρά το γεγονός ότι είχε επιτεθεί η Γερμανία στην Ρωσία και σε καμιά περίπτωση δεν κάλεσαν τις μάζες να δώσουν όλες τους τις δυνάμεις, χωρίς επιφύλαξη στον πόλεμο που διευθύνει ο τσάρος!! Αυτή η στάση τους δεν βρήκε ανταπόκριση από τις μάζες το 1914, προπηλακίστηκαν από τις μάζες. Δεν άλλαξε στάση ο Λένιν και οι μπολσεβίκοι όταν η επανάσταση του Φλεβάρη έριξε τον τσάρο και έφερε στην κυβέρνηση τους αστούς με συμπλήρωμα τους μενσεβίκους και εσέρους. Ούτε και τότε κάλεσαν το λαό να δώσει όλες του τις δυνάμεις, χωρίς επιφύλαξη, στην προσωρινή κυβέρνηση την οποία στήριζαν τα σοβιέτ!! Δεν άλλαξαν στάση στο να καταγγέλλουν τον πόλεμο και την κυβέρνηση ακόμα και όταν τον Ιούλη του 1917 τους καταδίωκαν σαν πράκτορες του γερμανικού επιτελείου. Η τακτική τους αυτή κατέληξε στη νίκη της Οκτωβριανής επανάστασης ,στην κατάληψη της εξουσίας από την εργατιά και αγροτιά, την μνήμη της οποίας τιμούμε αυτές τις μέρες του 2017!! Δεν κατέληξε στην παράδοση της εξουσίας με την συμφωνία της Βάρκιζας, που ήταν η λογική κατάληξη του υποταγμένου στα συμφέροντα της αστικής τάξης και του δικτατορικού καθεστώτος γράμματος του Ζαχαριάδη.

Και για να εξηγήσουμε καλύτερα το ζήτημα ο Ζαχαριάδης δεν γνώριζε τις δικαιωμένες στη ζωή απόψεις του Λένιν. Όντας κούτβης- απόφοιτος της ανωτάτης σχολής στελεχών του ΚΟΥΤΒ- γνώρισε τον “Μαρξισμό-Λενινισμό” στην σταλινική του εκδοχή, όπου η σοσιαλιστική επανάσταση στην Ελλάδα είχε γίνει αστικοδημοκρατική, -6η ολομέλεια 1934- όπου στη θέση της δικτατορίας του προλεταριάτου είχαμε κυβερνήσεις με την συμμαχία της “φιλελεύθερης” αστικής τάξης, τα περίφημα ψευδώνυμα “Λαϊκά” Μέτωπα, όπου τα συμφέροντα των λαϊκών μαζών υποτάσσονταν σ’ αυτά της αστικής τάξης! Βλέπε σύμφωνο Σκλάβαινα -Σοφούλη, όπου το ΚΚΕ έδινε ψήφο ανοχής στο Σοφούλη για να σχηματίσει κυβέρνηση. Πράγμα που τελικά δεν δέχτηκε ο Σοφούλης.

Αλλά όταν ο Λένιν έγραφε και ανέλυε τις θέσεις των επαναστατών, το 1914 και μέχρι τον Φλεβάρη του 1917, για τον πόλεμο κατακεραυνώνοντας την γερμανική σοσιαλδημοκρατία και γενικά την στάση των σοσιαλιστικών κομμάτων για την συμμαχία τους με την αστική της τάξη, για την άρνηση του διεθνισμού πράγμα που οδήγησε στην χρεωκοπία και την διάλυση της 2ης Διεθνούς και στην υποταγή στα συμφέροντα της αστικής τάξης, η θέση του για το χαρακτήρα της ρώσικης επανάστασης ήταν ότι θα είναι αστικοδημοκρατική (!!), αλλά ενάντια στην εξουσία της αστικής τάξης, η εξουσία θα ήταν η Δημοκρατική Δικτατορία εργατών- αγροτών, λάθος που το διόρθωσε τον Απρίλη, ωστόσο σε καμία περίπτωση δεν δέχονταν να υποτάξει το κόμμα και τις μάζες στην ***“δίχως επιφυλάξεις” στήριξη των ιμπεριαλιστικών επιδιώξεων της”δικής” τους αστικής τάξης, πόσο μάλλον στον***

Μεταξά!!

Το γράμμα του Ζαχαριάδη ήταν γέννημα της θεωρίας των λαϊκών μετώπων, του σύμφωνου Σκλάβαινα -Σοφούλη και μάλιστα στην χειρότερη εκδοχή του, υποταγή και συνεργασία όχι με τη φιλελεύθερη αστική τάξη αλλά με το αιματοβαμμένο καθεστώς του φασίστα Μεταξά και μάλιστα “δίχως επιφυλάξεις”!!

Οι οργανώσεις της Αριστεράς που υπερασπίζονται πολιτικά το γράμμα του Ζαχαριάδη, ισχυρίζονται ότι: Έδωσε τα πολιτικά χαρακτηριστικά της αντίστασης εθνικοαπελευθερωτικός πόλεμος, ενάντια στον κατακτητή και έβαλε τις βάσεις για τον ενωτικό χαρακτήρα του μεγάλου ΕΑΜ-ΕΛΑΣ. Τίποτα δεν είναι περισσότερο λαθεμένο απ’ αυτό, δεν έχει καμία σχέση με μαρξιστική ανάλυση.

Χωρίς να παραγνωρίζουμε το στοιχείο του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα, ο πόλεμος ενάντια στον κατακτητή ήταν ταξικός. Η ήττα, η κατοχή, η πείνα, και οι στερήσεις δημιούργησαν επαναστατικές συνθήκες. Η αστική τάξη διασπάστηκε ένα μέρος της συντάχτηκε με τον κατακτητή και πλούτιζε όπως πάντα από την υπερεκμετάλλευση του πεινασμένου λαού, ένα άλλο κομμάτι εγκατέλειψε τη χώρα συντάχτηκε με τους Αγγλογάλλους και το τρίτο λούφαξε καιροσκοπικά. Το πολιτικό κενό εκμεταλλεύτηκε και πολύ καλά έκανε το ΚΚΕ και μπήκε μπροστά στον αγώνα, γνώρισε θεαματική ανάπτυξη, ανάλογη με αυτή των μπολσεβίκων το1917 και ακόμη περισσότερη, είναι γεγονός ιστορικά αποδεδειγμένο ότι κάθε επαναστατική κατάσταση γεννά ενιαιομετωπικές οργανώσεις-Κομμούνα, Σοβιέτ, ΕΑΜ-γιατί η εργατική τάξη και οι λαϊκές μάζες όταν αμύνονται ή όταν επιτίθενται ενώνουν τις δυνάμεις, γιατί βασικά η ενότητα είναι η βάση της δύναμής της. Ήταν οι επαναστατικές συνθήκες που γέννησαν το ΕΑΜ και όχι το επαίσχυντο γράμμα του Ζαχαριάδη. Το πολιτικό περιεχόμενο του γράμματος η συνεργασία “δίχως επιφυλάξεις” κάτω από την αστική τάξη στο όνομά της κυβέρνησης εθνικής ενότητας, οδήγησε στην Συμφωνία της Βάρκιζας και στην ήττα. Αυτή είναι η αλήθεια!!

Δεν είναι λοιπόν τυχαίο ότι τα μέλη και τα στελέχη του ΚΚΕ δεν πίστευσαν ότι το γράμμα ήταν αυθεντικό, γραμμένο από τον φυλακισμένο αρχηγό, το θεώρησαν έργο του Μανιαδάκη – Μεταξά και το κατήγγειλαν.!! Αλλά με το αυθεντικό και γνήσιο γράμμα του Ζαχαριάδη να προτρέπει τον εργαζόμενο λαό “να δώσει όλες του τις δυνάμεις, δίχως επιφύλαξη στον πόλεμο που διευθύνει η κυβέρνηση Μεταξά” δεν χρειάζονταν να κατασκευάσουν δικό τους, το γράμμα αυτό τους εξυπηρετούσε και με το παραπάνω για να αποβλακώσουν (αγαπητή φράση του Λένιν) τις μάζες.

Μετά από όλες αυτές τις καταγγελίες που γράψαμε για το γράμμα του Ζαχαριάδη γεννιέται το εύλογο ερώτημα, τι έπρεπε να κάνει το ΚΚΕ μέσα σ' αυτές τις συνθήκες;;

Τι μας διδάσκει να πράξουμε η επιτυχημένη συνταγή του Λένιν:

"Στη σοσιαλδημοκρατία πέφτει πριν απ όλα το καθήκον ***να αποκαλύψει αυτή την αληθινή σημασία του πολέμου και να ξεσκεπάσει αμείλικτα την ψευτιά, τα σοφίσματα και τις "πατριωτικές"φράσεις, που διαδίδουν οι κυρίαρχες τάξεις….για να υπερασπίσουν τον πόλεμο."*** (Όπ. π. σελ 15 υπογρ. δική μας)

Ζητάμε να αποκαλυφθούν οι μυστικές συμφωνίες που έχει συνάψει το καθεστώς με τους Αγγλογάλλους ιμπεριαλ(η)στές, για προσαρτήσεις και άλλα τινά. Ο λαός που δίνει το αίμα του πρέπει να γνωρίζει γιατί πολεμάει, την αλήθεια!

Όπως μας εξηγεί ο Λένιν πιο πάνω πάμε στον πόλεμο για να συνεχίσουμε την ταξική πάλη και το διεθνισμό, να δουλεύουμε σαν κομμουνιστές αναδεικνύοντας τις κραυγαλέες ταξικές ανισότητες που υπάρχουν στο στρατό ανάμεσα στους αξιωματικούς και τους φαντάρους. Ντουφεκάμε τους Ιταλούς αλλά προπαγανδίζουμε την αναγκαιότητα της συναδέλφωσης και όπου μας δίνεται η δυνατότητα και με όποιο τρόπο το συζητάμε με τους Ιταλούς.

Σύμφωνα πάντα με το Λένιν η ταξική πάλη δεν αναστέλλεται κατά τη διάρκεια του πολέμου και γι αυτό πρέπει να παραδειγματιστούμε από την στάση της αστικής τάξης και της κυβέρνησης Μεταξά, που δεν αίρει το στρατιωτικό νόμο και δεν αποφυλακίζει τους πολιτικούς κρατουμένους.

Γι' αυτό ζητάμε:

-Αποκατάσταση της δημοκρατίας, πολιτικές και συνδικαλιστικές ελευθερίες έξω από τις φυλακές και τις εξορίες οι πολιτικοί κρατούμενοι.

-Νομιμοποίηση του ΚΚΕ

-Βελτίωση των συνθηκών των στρατευμένων. Είναι γνωστό ότι παρά τους εράνους οι στρατιώτες στο μέτωπο υπέφεραν.

-Λεφτά υπάρχουν, φορολογήστε το κεφάλαιο και ιδιαίτερα τις πολεμικές βιομηχανίες που πλούτιζαν από το πόλεμο.

-Άρνηση των στρατιωτών να προχωρήσουν πέρα στο αλβανικό έδαφος. Σταμάτημα του πολέμου. Πρόταση για ειρήνη στους Ιταλούς.

-Για την ακρίβεια και την απόκρυψη των τροφίμων κλπ

-Για την ανατροπή της κυβέρνησης Μεταξά.

Τι εννοεί ο Λένιν, για να μην βγάλουμε εξτρεμιστικά συμπεράσματα, όταν διακηρύχνει ότι:

"Για μας όμως, τους ρώσους σοσιαλδημοκράτες δεν χωράει καμία αμφιβολία ότι από την άποψη της εργατικής τάξης και των εργαζόμενων μαζών όλων των λαών της Ρωσίας ***το μικρότερο κακό θα ήταν η ήττα της τσαρικής μοναρχίας…"*** (Οπ. π. σελ 21 υπογρ. δική μας) Ότι δεν βγαίνουμε να πούμε από την πρώτη στιγμή του πολέμου: Εμπρός για την ήττα του Μεταξά είναι το μικρότερο κακό!! Όχι βέβαια…αλλά ότι δεν σταματάμε την ταξική πάλη, προβάλλουμε ανάλογα με την ανάπτυξη του επιπέδου συνείδησης τα αιτήματα που προωθούν τα συμφέροντα των μαζών στηρίζουμε τους αγώνες και τα κινήματα των μαζών, γιατί όπως μας έχει εξηγήσει ο Λένιν πιο πάνω ο πόλεμος δημιουργεί επαναστατικές συνθήκες, πράγμα που έχει αποδειχτεί, βοηθάμε τις μάζες να βρουν το δρόμο προς την εξουσία, δεν σταματάμε την ταξική πάλη και τους σκοπούς μας ακόμη και αν κινδυνεύει το καθεστώς να ηττηθεί, είναι η ήττα που γεννάει τις επαναστατικές συνθήκες, που μετατρέπει τον πόλεμο σε εμφύλιο! Παράδειγμα η Κομμούνα, το 1905 και το 1917 στη Ρωσία, η ήττα της Ελλάδας από τους Γερμανούς!!